

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 777 ²	Παρασκευὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς 13 Ἀπριλίου 2018 (2001)	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐκκλησία μας ἐσορτάζει τὴν **ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς**. Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ ἀνήκει στὶς λεγόμενες κινητὲς ἐορτὲς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Κινητὲς λέγονται οἱ **ἐορτὲς** τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ποὺ ἔχουν ὡς κέντρο τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Τὸ Τριώδιο (10 ἐβδομάδες, δηλαδὴ 70 ἡμέρες) προηγεῖται τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τὸ δὲ Πεντηκοστάριο (7 ἐβδομάδες, δηλαδὴ 50 ἡμέρες) ἀκολουθεῖ. Οἱ ἐορτὲς αὐτὲς ὀνομάζονται κινητὲς, γιατί δὲν ἔχουν σταθερὴ ἡμερομηνία, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὶς ἄλλες ἐορτὲς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ποὺ ἔχουν σταθερὴ ἡμερομηνία καὶ λέγονται **ἀκίνητες**. Τῶν κινητῶν ἐορτῶν ἡ ἡμερομηνία κάθε χρόνο ἀλλάζει, γιατί ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα. Ὅταν τὸ Πάσχα εἶνε πρῶιμο, ἔρχονται καὶ αὐτὲς ἐνωρίτερα, ὅταν τὸ Πάσχα εἶνε ὄψιμο αὐτὲς ἔρχονται ἀργότερα.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐορτάζεται τὴν **Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου**, δηλαδὴ τὴν ἐβδομάδα ποὺ ἀκολουθεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ Πάσχα. Μετὰ τὴν Ἀνάστασι εἶνε ἡ πρώτη ἐορτὴ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐορτάζεται τὴν ωραία ἐποχὴ τῆς ἀνοίξεως μέσα στὸ κλίμα τῆς πασχαλινῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ εἶνε μία ἐορτὴ **πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας**. Δὲν ἔχει σχέσι μὲ τὴ ζωὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως οἱ ἄλλες γνωστὲς θεομητορικὲς ἐορτὲς, λόγου χάριν τὰ Εἰσόδια, ὁ Εὐαγγελισμὸς ἢ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ ἔχει σχέσι μὲ τὶς θαυμαστὲς ἐπεμβάσεις τῆς Παναγίας πρὸς σωτηρίαν δυστυχῶν καὶ ταλαιπώρων ἀνθρώπων ποὺ τὴν ἐπικαλέσθησαν μὲ πίστι. Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ **θαύματα**, ποὺ ἔκανε ἡ Παναγία σὲ ἓνα ὀρισμένο ναὸς τῆς στὸν τόπο ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ τὴ συγκίνησι κάθε Ἕλληνας.

Στὴν ὁμιλία αὐτὴ θὰ ποῦμε λίγα λόγια γύρω ἀπὸ τὸ **ἱστορικὸ τῆς ἐορτῆς**.

* * *

Ἀπὸ ποῦ ἔχει τὴν ἀρχὴ τῆς ἡ ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς;

Ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἀγαπητοί μου, ἄρχισε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ **μία λεπτομέρεια**, μία ἀσήμαντη θὰ ἔλεγε κανεὶς λεπτομέρεια. Ὅλα τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, ἀν ἐξετάσουμε, θὰ βροῦμε νὰ προέρχονται ὅλα ἀπὸ κάποια λεπτομέρεια. Ὅρισμένες λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας, τοῦ ἔθνους μας, τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ἔχουν μεγάλη σπουδαιότητα. Ποιὰ εἶνε ἡ λεπτομέρεια, ἀπὸ ὅπου ἀρχίζει ἡ ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς;

Πρὶν ἀπὸ 1500 περίπου χρόνια σὲ κάποια ἐξοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κάπου ἐκεῖ σ' ἓναν ἔρημο δρόμο, **ἓνας δυστυχισμένος** ἀνθρωπος **φώναζε «βοήθεια!»**. Κανεὶς δὲν τὸν ἄκουγε, καμμία σημασία δὲν τοῦ ἔδιναν στὸν ἔρημο ἐκεῖνο τόπο. Πέρασε ὁμως ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἓνας ἀνθρωπος σπλαχνικός, ποὺ εἶχε **καρδιὰ μὲ ἀγάπη**. Ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ δυστυχισμένου, ποὺ ζητοῦσε βοήθεια, καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν βρῆ καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ ὅσο μπορούσε. Τὸν βρῆκε σὲ ἐλεεινὴ κατάστασι.

Ἦταν **τυφλὸς** καὶ ἔμενε ἐκεῖ. Κάποιος τὸν εἶχε πετάξει στὸν ἔρημο ἐκεῖνο τόπο καὶ τὸν εἶχε ἀφήσει ἄσπλαχνα μόνο του. Ὁ τυφλὸς εἶχε μέρες νηστικός, πεινασμένος καὶ διψασμένος. Ὁ εὔσπλαχνος ἀνθρωπος, ποὺ τὸν βρῆκε, τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν χειραγώγησε. Ὁ τυφλὸς τοῦ λέει:

—Ἐχω μέρες νὰ πιῶ νερό· σὲ παρακαλῶ, **νεράκι θέλω**.

Ἐκεῖνος ἔψαξε. Μπήκε σ' ἓνα δάσος. Προ-

χώρησε για να βρῆ πηγή. Δὲν βρῆκε. Τότε ἀκούει μιὰ φωνή, **μιὰ μυστηριώδη φωνή**·

–Δὲν χρειάζεται ν’ ἀγωνιᾶς. **Τὸ νερὸ εἶνε κοντά.** Προχώρα καὶ θὰ τὸ βρῆς.

Προχωρεῖ ἀρκετὸ διάστημα μέσα στὸ δάσος, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν βρῆκε καθόλου νερό. Ἀκούει ξανά τὴ φωνή·

–Μὴν ἀπογοητεύεσαι. Προχώρα καὶ θὰ τὸ βρῆς.

Προχώρησε λίγο ἀκόμα μέσα στὸ δάσος. Καὶ τότε ἐκεῖ **βρίσκει ἓνα γάργαρο δροσερὸ νερό.** Ἔδωσε στὸ διψασμένο νὰ πιῆ. Ὁ τυφλὸς ἤπιε καὶ εὐφράνθηκε.

Τότε ἄκουσε πάλι τὴ φωνή·

–**Πλύνε του τὰ μάτια,** λέει, πού εἶνε τυφλά, καὶ τότε θὰ μάθης ἀμέσως, ποιά εἶμαι ἐγώ, πού κατοικῶ ἐδῶ ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

Πράγματι τοῦ ἔπλυνε τὰ τυφλὰ μάτια, καὶ **ὁ τυφλὸς εἶδε τὸ φῶς του,** ἔγινε ἀμέσως καλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας, πού φανέρωσε ἔτσι τὴν ζωοδόχο πηγή της.

Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμά τους. Ἐμεῖς πιστεύουμε, ὅτι πέρα τῆς ὕλης συμβαίνουν γεγονότα τεράστια, τὰ ὁποῖα ἐμεῖς ὀνομάζουμε **θαύματα,** οἱ δὲ ἄλλοι τὰ ἐμπαίζουν καὶ τὰ κοροϊδεύουν. Ἄλλ’ ἐμεῖς πιστεύουμε στὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκανε ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία.

Μετὰ λοιπὸν τί ἔγινε; **Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ εὐσπλαχνὸς ἄνθρωπος;** Μιὰ λεπτομέρεια δὲν εἶνε αὐτὴ τῆς ζωῆς; Ἄλλ’ ἀκοῦστε τὴ συνέχεια.

Αὐτὸς πού ἔκανε τὴν ἀγαθὴ αὐτὴ πράξι ἦταν ἓνας ἄγνωστος καὶ ἄσημος στὴ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία. Μικρός, τιποτένιος, ἀσήμαντος ἄνθρωπος, πού κανεὶς δὲν τὸν ἤξερε καὶ κανεὶς δὲν ἔκανε λόγο γι’ αὐτὸν στὰ σαλόνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὔτε πουθενὰ ἄλλου. Ἦταν ἓνας ταπεινὸς ἄνθρωπος **μακέλλης** στὸ ἐπάγγελμα, δηλαδὴ κρεοπώλης. Ἦταν ὁ Λέων. Ποιὸς Λέων; **Ὁ μετέπειτα αὐτοκράτωρ Λέων ὁ Α΄ ὁ Θραξ, ὁ λεγόμενος καὶ Μακέλλης (457-474 μ.Χ.).** Ὅσοι διαβάζουν ἱστορία ξέρουν, ὅτι αὐτὸς ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐνδόξους βασιλεῖς, γιατί κατετρόπωσε τοὺς Γότθους. Ἦταν ἀγαθὸς καὶ πρᾶος.

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ταπεινὸ καὶ φιλεύσπλαχνο ἄνθρωπο, **ἡ θεία πρόνοια** τὸν πῆρε ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ κρεοπώλου καὶ τὸν ἔκανε αὐτοκράτορα τῆς μεγαλύτερης αὐτοκρατορίας τοῦ τότε κόσμου, τοῦ Βυζαντίου, πού ὡς φάρος ἐπὶ χίλια χρόνια,

εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων, φωταγώγησε ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Λέων, ὅταν ἔγινε αὐτοκράτωρ, δὲν λησμόνησε τὸ περιστατικὸ αὐτό. Θυμήθηκε τὴ λεπτομέρεια αὐτὴ τῆς ζωῆς του, ἔσπευσε στὸν τόπο ἐκεῖνο καὶ οἰκοδόμησε ἐκεῖ μεγάλο **ναὸ πρὸς τιμὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.** Καὶ κάτω, στὰ ὑπόγεια τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, ἀνέβλυζε γάργαρο καὶ κρυστάλλινο νερό, τὸ ὁποῖο ἦταν θαυματουργό.

Στὸν τόπο αὐτό, πού λέγεται **Μπαλουκλί,** ἔρχονταν χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπ’ ὅλα τὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας. Καὶ εἶνε γεγονός, δὲν εἶνε ψέματα, ὅτι ἡ πηγή αὐτὴ **ἔκανε μεγάλα καὶ σπουδαῖα θαύματα.** Ἁγιασμένο νερὸ βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ καὶ θαυματουργεῖ. Ἀκόμη καὶ Τοῦρκοι καὶ Τουρκάλες πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία αὐτὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παίρνουν ἁγιασμένο νερὸ καὶ θεραπεύονται.

Ὁ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς γκρεμίστηκε ἐκ θεμελίων κατ’ ἐπανάληψιν καὶ **ἀνοικοδομήθηκε πάλι** ἀπὸ εὐσεβεῖς αὐτοκράτορες, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν ἐνδοξο αὐτοκράτορα **Ἰουστινιανό.** Ὁ ναὸς αὐτὸς ἔχει ἱστορία, εἶνε ἱστορικός. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ σήμερα. Σὲ ὅσους ἐπισκέφθηκαν τὴν Κωνσταντινούπολι ὁ ναὸς αὐτὸς εἶνε γνωστὸς ὡς ὁ ναὸς τοῦ Μπαλουκλί, στὸν ὁποῖο πρὸ ἐτῶν, τὸ 1955, βέβηλοι Τοῦρκοι εἰσώρμησαν καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἐκφράσω τί βεβηλώσεις ἔκαναν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος **σῴζεται μέχρι καὶ σήμερα** καὶ συνδέεται μὲ τὴν ἱστορία τοῦ γένους μας.

* * *

Ἀδελφοί μου! Ὅπως στὸ Μπαλουκλί ἐορτάζουν τὴν ἡμέρα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ ὁ ναὸς ἐκεῖνος τῆς Θεοτόκου εἶνε πηγή θείων δωρεῶν, ἔτσι νὰ πιστεύουμε, ὅτι **καὶ κάθε ἐκκλησία** πού ἔχει ὀρθόδοξο παπᾶ καὶ λειτουργεῖ καὶ τελοῦνται τὰ ἅγια μυστήρια, **εἶνε μιὰ ζωοδόχος πηγή.**

Στὴν Ἐκκλησία τρέχει τὸ νερὸ τὸ ἀθάνατο **τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.** Τὸ νερὸ αὐτὸ **ξεδιψᾷ,** σβήνει τὴ μεταφυσικὴ δίψα τοῦ ἀνθρώπου.

Στὴν Ἐκκλησία ἐπίσης τρέχει τὸ νερὸ τὸ ἀθάνατο **τῆς θείας χάριτος,** πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ὑπερτάτη θυσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ νερὸ αὐτὸ **θεραπεύει,** δίνει τὴν ὑγεία στὶς ἀνάπηρες καὶ τραυματισμένες ψυχές, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**